

Р Е Ш Е Н И Е № 364

гр.Перник, 04 ноември, 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на осми октомври през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев
при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 938/2013 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Т.М.С. ***оспорва писмо № 15099/2013 г. на и.ф. ВНДиректор на ОДМВР, имащо характер на изричен отказ да се проведе процедура възстановяване ИН автомобил. Оспорващия не приема изложеното в писмото, че през м. януари т.г е постановен отказ, който следва да се оспори пред Административен съд. Оспорваното писмо е по повод на заявление от 12.VII.2013 г., за образуване на административно производство по възстановяване на идентификационен номер по реда на чл. 143, ал. 4 от ЗДвП и чл. 4, ал. 2, пр. 1 от Инструкция на МВР № I-185/02 г. Към преписката е приложен влезлия в сила отказ от м. януари 2013 г. В жалбата се конкретизират нови обстоятелства, които не са били известни и не са взети под внимание към постановяването на отказа. Излага аргумент, че с оспорваното писмо се засягат неговите законни интереси да извърши задължителната регистрация в КАТ – сектор ПП при ОДМВР и иска този отказ да се отмени и преписката да се изпрати на компетентния орган. Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата – ОДМВР Перник, чрез процесуален представител оспорва основателността ѝ и поддържа становище да се отхвърли и се присъди юрисконсултско възнаграждение по Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законния срок и от надлежна страна.

Разгледана по същество е основателна.

За да се произнесе по съществото ѝ, съдът прие за установено следното. По принцип жалби срещу отказа да се издаде акт по същество се разглеждат по реда на чл. 197 и сл. от АПК. Тъй като от писмото не се установява, какви са били мотивите на органа да откаже произнасяне, още повече с мотив да се обжалва по съдебен ред влязъл в сила преди пет месеца административен акт, съдът намери за необходимо да се съобрази със становищата на страните. Следва да се отбележи, че ответника по жалбата, чрез процесуалния представител по същество полага усилия да завоалира незаконосъобразното писмо с необосновани доводи, което не кореспондира със заявлението на жалбоподателя.

Безспорни факти по делото са – автомобил, собственост на жалбоподателя, като по отношение на този автомобил е отказана регистрация, тъй като на мястото, на което фабрично е монтиран номер на рама има следи от интервенция. Последното е дало основание на административния орган по подадено заявление за регистрация да постанови отказ. Отказът е влязъл в законна сила, а междувременно е образувано и ДП, по което като краен акт на РП-ра Перник има постановление за отказ за образуване на такова производство. Постановлението на прокуратурата не е обжалвано и по общите правила се приема за акт със някакъв стабилитет.

Това е дало основание на жалбоподателя на 12.VII.2013 г. да подаде заявление по реда на чл. 143, ал. 4 от ЗДвП, във връзка с приложимата разпоредба на чл. 2 Инструкция № I-185 от 6.12.2003 г. за определяне реда за възстановяване на идентификационния номер на пътно превозно средство на министъра на вътрешните работи (обн., ДВ, бр. 62 от 11.07.2003 г.).

Процедурата, предвидена по този ред се извършва с издаване на акт, заповед, в зависимост от становище на назначена за целта комисия от съответния полицейски началник към областна дирекция на МВР – чл. 8 от Инструкцията. Заявлението на жалбоподателя от м. юли 2013 г. е по този повод. Към него е приложен и препис от прокурорския акт, относно това, че не е установено престъпно посегателство по реда на чл. 345а от НК; че е извършена експертна справка, която не установила механична интервенция по рамата, но номера не е на обичайното място, а там има закрепена планка без означение и че автомобила е в това състояние – заличен номер на рама при закупуване от автоборса в чужбина. Следва при следващи процесуални действия да се има предвид от компетентния орган, че на мястото където стои фабрично набития номер на тези автомобили са извършвани механични манипулации, което е обективна причина фабрично поставения номер да е заличен, защото на негово място е имало изрязване и заваряване на гредата. Независимо, че това са факти, установени документално, за жалбоподателя не е последвал позитивен акт от полицейските служби.

Прави впечатление, че полицейският орган издал (подписал) оспорваното писмо, което е с категорични данни за изричен отказ за издаване на административен акт, определено не е вникнал в същината на искането, по повод, на което е подадено заявлението. *Отказа* да се разгледа по същество заявлението от административния орган е незаконосъобразен, тъй като независимо какъв ще е крайния акт от процедурата по възстановяване на номера, реда трябва да се спазва, както е разписано в издаден от МВР подзаконов нормативен акт.

Процедурата, предвидена в издадената на основание чл. 143, ал. 4 от ЗДвП, Инструкция № I-185, е самостоятелно административно производство. За да бъде възстановен автентичния идентификационен номер, поставен от производителя като предпоставка за регистрация, следва да бъде проведена процедура по възстановяването на идентификационния номер, която се извършва по ред, определен от министъра на вътрешните работи. Съгласно чл. 143, ал. 4 от ЗДвП възстановяването на идентификационния номер се извършва по ред, определен от министъра на вътрешните работи, а наличието на възстановен идентификационен номер VIN се отбелязва в свидетелството за регистрация и носителя на информация по отчета. Възстановяването на ИН представлява повторно нанасяне на оригиналния ИН по механичен начин върху рамата (купето или шасито) на ППС, съгласно чл. 2 от Инструкция № I-185 от 6.XII.2002 г. за определяне реда за възстановяване на идентификационния номер на пътно превозно средство.

Предвид изложеното, съдът намира, че следва да се уважи жалбата, да се отмени писмото, имащо характер на отказ от произнасяне по заявление на неотнормено основание и преписката да се върне на административния орган за произнасяне съобразно компетентността си. В тежест на административния орган следва да се поставят направените от жалбоподателя реални разноси в производството пред съда в размер на 10 лева държавна такса.

По тези съображения съдът

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ по оспорване на Т.М.С.,***, писмо № 15099/19.VII.2013 г. на и.ф. ВНДиректор на ОДМВР.

ОСЪЖДА ОДМВР Перник да заплати на Т.М.С.,*** лева, деловодни разноси.

ИЗПРАЩА преписката на Т.М.С.,***, по заявление № 15408/12.VII.2013 г. на ОДМВР Перник по компетентност за издаване акт по съществото на искането.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението до страните пред ВАС.

Съдия:/п/